

Ikt. sz.: VFB-42/8-3/2023.

VFB-6/2023. sz. ülés
(VFB-15/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési Bizottságának**
2023. június 20-án, kedden 10 órakor
az Országház Slachta Margit termében (földszint 84-85.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló T/4181. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	5
<i>A bizottsági tagjainak hozzászólása</i>	6
<i>Egyebek</i>	22
<i>Az ülés berekesztése</i>	23

Napirendi javaslat

1. Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat
(T/4181. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
Nemzetiségi napirendi pont!
Uniós napirendi pont
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Apáti István (Mi Hazánk), a bizottság elnöke
Tasó László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Varga Ferenc (független), a bizottság alelnöke
Bányai Gábor (Fidesz)
Becsó Zsolt (Fidesz)
Szabó Zsolt (Fidesz)
Lőcsei Lajos (Momentum)

Helyettesítési megbízást adott

Szatmáry Kristóf (Fidesz) Tasó Lászlónak (Fidesz)
Gelencsér Attila (Fidesz) Bányai Gábornak (Fidesz)
Lőcsei Lajos (Momentum) megérkezéséig Varga Ferencnek (független)

A bizottság titkársága részéről

Tóth-Győrvári Erzsébet bizottsági munkatárs

Meghívott

Hozzászóló

Dr. Berczik Ábel helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, a meghívott vendégeket és minden érdeklődőt. A bizottság mai ülését megnyitom. A helyettesítések rendje a mai ülésen a következőképpen alakul: Szatmáry Kristóf alelnök urat Tasó László alelnök, Gelencsér Attila képviselő urat Bányai Gábor képviselő úr, Lócsei Lajos képviselő urat pedig Varga Ferenc alelnök úr fogja helyettesíteni. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Először is a napirendi javaslat elfogadásáról kell döntenünk. A bizottság minden tagja megkapta előzetesen írásban e-mailben a mai bizottsági ülés napirendi javaslatát. Kérem, szavazzanak arról, hogy elfogadják-e a kiküldött napirendi javaslatot. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Köszönöm, megállapítom, hogy a bizottság egybehangzón támogatja a napirendet.

Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló T/4181. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Ennek megfelelően rátérünk az első napirendi pontunkra: Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló T/4181. számú törvényjavaslat részletes vitája, kapcsolódó bizottságként a határozati házsabály 44-45. §-a alapján. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Köszöntöm a Pénzügyminisztérium képviselőjében dr. Berczik Ábel helyettes államtitkár urat és Kajdi László vezető kormányfőtanácsos urat.

A költségvetésitörvény-javaslat elfogadására különös szabályok vonatkoznak. A Költségvetési Bizottság előadói fogják majd a plenáris ülésen összefoglalóan előadni valamennyi tárgyaló bizottság véleményét, illetve a szavazás során kisebbségben maradt képviselők véleményét is, ezért bizottsági előadó állítására nincs lehetőség. A bizottság részletes vitában kialakított véleményét a részletes vitáról szóló jelentés fogja tartalmazni. A határozati házsabály 92. § (5) bekezdésének megfelelően az esetleges kisebbségi véleményeket függelékként kell a részletes vitáról szóló jelentéshez csatolni, amelyet kérek, hogy holnap 9 óráig, a megfelelő formanyomtatványon aláírva, beszkenelve a bizottság titkárságának e-mail-címére szíveskedjenek eljuttatni.

A kisebbségi vélemény benyújtásának feltétele, hogy az azt előterjesztő képviselők a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról való szavazásban részt vegyenek, és kisebbségben maradjanak. Szeretném jelezni, hogy a részletes vitáról szóló jelentésben szereplő írásbeli vélemény és a kisebbségi vélemény csak olyan elemeket tartalmazhat, amelyek a bizottsági vitában elhangzottak. A részletes vita az egyéb törvényjavaslatokhoz hasonlóan két szakaszban zajlik. Az első szakaszban a törvényjavaslat egésze vonatkozásában kell lefolytatni a részletes vitát, vizsgálva a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt szempontoknak való megfelelést. A részletes vita első szakaszát, ennek megfelelően megnyitom. Elsőként felkérem helyettes államtitkár urat, tájékoztassa a bizottságot az előbb elhangzottakkal összefüggésben is a törvényjavaslatról, azt követően a bizottság tagjai fogják majd ismertetni a véleményüket. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. BERCSIK ÁBEL helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az előterjesztő álláspontja szerint, a kormány

álláspontja szerint az előttünk fekvő Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló T/4181. számú törvényjavaslat mindenben megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek. Mivel törvényi szinten került rögzítésre, benyújtásra az Alaptörvény 36. cikke alapján, így a jogrendszer egységébe illeszkedik, nem sérti, hanem megfelel a nemzetközi és uniós jogból eredő kötelezettségeinknek, és az Igazságügyi Minisztérium közreműködésének is köszönhetően mindenben megfelel a jogalkotás szakmai követelményrendszerének. Köszönöm szépen.

A bizottsági tagjainak hozzászólása

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a bizottság tagjai következnek. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. Parancsoljon, Tasó alelnök úr!

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Ismertetném a bizottság többségi véleményét.

A Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslatot, mint ahogy elhangzott az imént, a kormány az Alaptörvényben foglaltaknak megfelelően nyújtott be az Országgyűlés elé.

Magyarország 2024. évi költségvetése a védelem költségvetése. Magyarország Kormánya, ahogyan vállalta, az elhúzódó háborús helyzetben is és ebben az instabil világgazdasági környezetben is megvédi a munkahelyeket, a nyugdíjakat, a családokat és a rezsivédelmi rendszert. A 2024-es költségvetésben több forrás jut a védelmi kiadásokra, így megerősödik a Honvédelmi Alap. Megújul a családtámogatási rendszer, megmaradnak a családi adókedvezmények és biztosítottak a Rezsivédelmi Alap forrásai is. Magyarország Kormánya a nyugdíjasokkal kötött megállapodás értelmében a háborús időkben is megőrzi a nyugdíjak értékét, biztosítja az inflációkövető nyugdíjemelést, és garantálja a már teljes egészében visszaépített és megemelt 13. havi nyugdíj folyósítását.

A háború és az elhibázott brüsszeli szankciós politika miatt egész Európában jelentősen megemelkedtek az energiaárak. A 2013 óta fenntartott rezsivédelmi intézkedéseknek köszönhetően – még a szankciós energiaár-emelkedések közepette is – a magyar családok fizetik a legolcsóbb energiaárakat az Európai Unióban. A rezsicsökkentett árak védelme érdekében 2024-ben is marad a Rezsivédelmi Alap.

A nemzeti kormányzás óta Magyarország fordulatot hajtott végre, növekedési pályára állt a gazdaság. Ezt a járvány, valamint a háborús helyzet ellenére is sikerült megőrizni. A kormány célja, hogy elkerüljük a gazdasági visszaesést, és a növekedés idén is folytatódjon. Ennek mértékét a háború és annak gazdasági hatásai negatívan befolyásolják, ezért 2023-ban 1,5 százalékos növekedés várható. 2024-ben pedig ennél lényegesen magasabb, várhatóan 4 százalékos lesz a növekedés. 2010 óta nem csak gazdaságilag, hanem pénzügyileg is sikerült stabilizálni az országot, egyensúlyban van a költségvetés és csökkenő pályán az államadósság. A cél az, hogy az ország pénzügyi stabilitása fennmaradjon, így a jövő évi költségvetés 2,9 százalékos GDP-arányos hiánycéllal és az államadósság 66,7 százalékra való csökkentésével számol. Az elhibázott brüsszeli szankciók miatt megugrott infláció mértéke 2024-ben várhatóan 6 százalékra csökken éves szinten.

A magyar családok boldogulásának és a gazdaság fejlődésének is a munka az alapja. Ezért az elhibázott brüsszeli szankciók miatti nehéz gazdasági helyzetben is kiemelt célunk, hogy megvédjük a teljes foglalkoztatást és a 2010 óta létrejött 1 milliós új munkahelyet.

Összességében tehát megállapítható, hogy a kormány által betervezett 2024. évi költségvetés egy, a magyar gazdaság stabilizálását elősegítő intézkedések

összessége, amely megfelel a jogszabályi előírásoknak, jól szolgálja a nemzetgazdaság érdekét. Tisztelettel kérjük ennek rögzítését.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Varga Ferenc alelnök úrnak. Parancsoljon!

VARGA FERENC (független), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nem kívántam volna hozzászólni, de akkor reagálnék itt az előbb elhangzottakra. Hát nagyjából mese habbal, véleményem szerint, elfelejtett beszélni például a 43 százalékos élelmiszer-infláció háttéréről, ami nem más, mint az orbáni infláció, nem a háborús meg nem a szankciós infláció, ahogy ezt önök mondják. Hiszen, ha csak az euróövezetet nézik, akkor nagyjából nálunk a négyszerese az infláció, de ha csak az Uniót nézzük, akkor is azt látjuk, hogy toronymagasan mi vezetünk. És egyébként ezt mind-mind az emberek fizetik meg. Ráadásul a költségvetésben én azt sem látom, hogy az önök elhibázott gazdaságpolitikájának a kárvallottjait önök megpróbálnák segíteni. Illetve segítenek, de nézzük meg, hogy hogyan. Például friss bejelentés szerint önök három szektorban csökkentik az áram árát: a szálláshelyeken, a szállításnál és a feldolgozóiparban. A szálláshelyek Mészáros kollégájuk, a szállítás Tiborcz, a feldolgozóipar pedig Csányi. Hol vannak a magyar emberek, tisztelt képviselőtársaim?

ELNÖK: Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak. Parancsoljon!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Szokott az úgy lenni, tisztelt elnök úr, hogy az ember zsebében a bicska kinyílik időnként, még ha nem is hord bicskát. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Kollégák! Először is, nézzük már ezt az elhibázott gazdaságpolitikai kérdéskört! Ha egy országban a foglalkoztatottak száma a tíz évvel ezelőttihez képest egymilliót meghaladóan nő, akkor az egy elhibázott gazdaságpolitika? Tessék elmondani a, mondhatni koalíciós társának, társuknak, a DK-szövetség mögött lévőeknek, hogy mit is jelent önök szerint pontosan ez. Mert akkor mi láttuk, itt éltünk már akkor is, tehát nem '15-ben jöttünk ide a bevándorlókkal, hanem itt voltunk már előtte is. Mi láttuk, hogy milyen az elhibázott gazdaságpolitika.

Energiaár-csökkentés szektorálisan, amit ön bejelentett most nekünk, hogy kikhez köti. Hát, kérem szépen, a magyar turisztikai ágazatnak sok száz ezer szereplője van: szállásadók, étteremtulajdonosok, kisbüfések, bármilyenek. Most előveszi nekünk ismét a már rég lejárt lemez, hogy ez melyik Fidesz-közeli vállalkozóhoz kötődik. Tessék megnézni a magyar szállodaiparnak – lehet, hogy sokallják, lehet, hogy sokalljuk, lehet, hogy nem tetszik, de – hány százaléka érinti a jelzett úrnak a vállalkozásait.

Akkor nézzük a szállítványozást! Szerintem Magyarországon rengeteg szállítványozási cég van. Én nem tudom, hogy jutott az ön eszébe a miniszterelnök családja ismét, de hát, ez, gondolom, a lemez elő van készítve minden alkalommal, amit elő kell venni. Recseg-ropog, képviselő úr, de csak hozzákeresett.

És akkor Csányi Sándort is előveszik, és akkor nevesítsük is. Ha nincs Csányi Sándor, nincs magyar élelmiszeripar. Föl tudja ezt fogni? *(Varga Ferenc: Ó, hogyne!)* Igen, de jelenleg ott tartunk, hogy ő mentette meg a magyar húsipari cégek egy részét. Nem emlékeznek rá? Volt egy Leisztinger nevű úriember, megkapott mindent. Emlékeznek rá? Herz, Pick, soroljam még? Visszavásárolták, működtetik. *(Az elnök közbeszól.)* Tehát lehet támadni, de akkor csinálja meg helyette valaki más. Én láttam

már élelmiszerüzem építését, nem egyet, bele kell vágni. Aki bele mer vágni, és tudja vállalni az ódiomát, hogy egyrészt támogatás alig van hozzá, a piac egyébként kicsit bizonytalan, mert az elég szűk piac a magyar, tehát csak prémiumterméket érdemes gyártani, ha exportálni akarnak, ki kell próbálni.

Élelmiszer-áremelés. Önök hol voltak a Covid idején? Nem vették észre, hogy 2020 tavaszán... Mi elnök úrral, képviselő úrral termelők vagyunk, tehát mi tudjuk azért talán, de tudunk egy-két közös vonást találni – ebben is -, eltűntek az európai gyümölcsstárolókból a gyümölcs-zöltség hegyek, amik korábban túltermelés miatt ott voltak. Elkezdtek az emberek mást csinálni, nem akartak lerészegedni, velem együtt, gyümölcsöt-zöltséget kerestek, és felvásárolták. Hiány lett a piacon. Így volt? A lengyel alma eltűnt a piacokról. És utána olyan áremelkedést okozott, bizonyos szempontból kedvező volt, mert a magyar termelőknek abban az évben, '20-ban, '21-ben, nem tudom, mi volt annyira, nem voltam itt, mert beteg voltam, de gyakorlatilag olyan áremelkedést értek el, ami szokatlan volt számunkra. De arról nem tehetnek a kereskedők mellett a termelők, hogy a kereskedelem lehúzza ezeket az árakat. Úgy húzza le, hogy a termelőnél alacsonyan tartja, a fogyasztónál magasán, de ezt nem lehet sakkban tartani. Kipróbáltuk az ársapkákkal, de hát az sem tetszik. Akkor mi a megoldás? Termeljünk többet? Hát nem adnak érte többet. Többet tudunk fogyasztani? Naponta meg tud enni, mondjuk 3 szem alma helyett 6-ot? Vagy mire gondolnak? Hogy lehet levernii az élelmiszerárakat másképpen, mint mondjuk, korlátozni a kereskedelmi, kiskereskedelmi árakat? Kipróbálták már? Itt lázadtak önök meg a baloldali képviselők, hogy milyen szörnyűség ez, hogy ársapka volt. Most drágálja az üzemanyagot? Amikor meg olcsóbb volt, akkor meg az volt a bajuk, hogy ársapka van rajta. Hát, döntsék már el, hogy mi a jó! Azt hiszik, örömeinkben teszünk ilyet, hogy valamit korlátoznunk kell? Hát, nem vagyunk mi megőrülve! Amikor az áremelkedéseket béna kacsaként szemléli lényegében az ország, mert a kereskedelmi cégek, akiket favorizált korábban a baloldali kormányzat, ideengedtek mindenkit, ez a hajó elment. Ők szabják meg az árakat.

Jönnek az áfával, engedjük le az áfát. Államtitkár úr, ha leengedjük az áfát, akkor ön szerint a nettó ár felmegy-e a korábbi bruttó ár közelébe? Mondja azt, hogy igen vagy nem. Bocsánat, érti ezeket. Nem kell megválaszolni, mert nem illik ilyet tennem, elnézést. Hát, rögtön föl fogják vinni a kereskedők a nettó árakat. És máris az áfakülönbséget lenyeli majd a fogyasztó. Ebben a meccsben mi vagyunk a vesztesek, a fogyasztók. En jól tudom, hogy mi az, hogy termelni meg értékesíteni. Ha kipróbálta, akkor nyugodtan nyilatkozzon ilyeneket.

Nem tudom, emlékeznek-e rá, 2021-22-ben azt hittük, nem lesz, de az évszázad aszálya volt. Tudja, mit termelt a magyar földből a magyar búza, kukorica? Harmadannyi termést tudunk learatni. Hát az nem viszi fel az árakat? Itt az önök örömeire megjött az ukrán búza, gabona. (*Lócsei Lajos: A mi örömeinkre...*) Hát, ugye, azt gondoltuk, hogy milyen jó lesz majd ennek a humanitárius folyosónak a megnyitása, mert segítünk. Hát, tönkretette a magyar malomipart. És olcsóbb lett a fogyasztói ár? Hogy kell intézni? Mondják el! Korlátozzuk a pékeket, a molnárokat, a gyümölcsstermesztőket még jobban nyomjuk le? A kereskedelmi cégekre, ha kivetünk adókat, lázong a fél baloldal folyamatosan. (*Varga Ferenc: Folyamatosan adókat vetnek ki.*) Adókat? Szívesen meghallgatom, milyen adókat vetettünk ki, ami annyira korlátozná. A kereskedelmi cégek extraprofitot tolnak ki az országból. Úgyhogy szerintem, amit tetszett állítani, alelnök úr, az badarság volt.

ELNÖK: Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)* Megadom a szót Varga Ferenc alelnök úrnak.

VARGA FERENC (független): Tényleg csak nagyon röviden szeretnék tisztelettel... Tehát önök nem 10, hanem 13 éve kormányoznak, képviselőtársam. Én értem azt, hogy az önök kommunikációjában folyamatosan van egy visszatérő elem, ami nem más, minthogy az ellenzék, meg hogy mi volt 13 évvel ezelőtt. Más kormányok, akik, mondjuk, egy ciklus óta kormányoznak, azok mondhatják azt, úgymond, a felelősséget egy kicsit hátrítva maguktól, hogy „na, de kérem, nem volt elég időm arra, hogy egy adott döntésem beérjen, nem volt idő a hosszú távú konszolidációra”. De önöknek volt, volt az egészségügyben, volt az oktatásban, és az ország minden egyes nagy területén.

Szóval én nem tudom azt elfogadni, hogy önök 13 évvel ezelőtthöz mérik magukat, amikor önöknek 13 évig korlátlan hatalom volt a kezükben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Én nem mutogattam vissza az előző kormányra, én nem emlékszem erre a gondolatra. Azt tudom, nagyon jól tudom, mert itt éltem. Azért mondom, mert nem tudom, hogy ön hol élt '15 előtt – gondolom, ebben az országban - , talán visszaemlékeznek rá, itt az asztaltársaság minden tagja, hogy mi honnét indultunk el, most, hogy felhozta. Menedzselje le a '10-es évet másképpen, a '11-es, '12-es évet. Az államcsőd határán tántorogtunk, de felejtsük el! Nem volt államcsődhelyzet! Felejtsük el azt, hogy az országban nem volt, csak 12,5 százalékos munkanélküliség, felejtsük el! Ha most nem lehet mutogatni, hogy mi volt 2010-11-ben, mert a bázisról indultunk, akkor, hogy lehet egy politikusnak valami irányt mutatni, hogy honnét jutottunk hová? Ezt egy ellenzékinek is meg kell érteni. Én nem mondom, hogy nem volt úgymond teljhatalom, ahogy önök látják ezt, de könyörgöm, ha emlékszik a '10-es évre, '11-re, '12-re, az a vesszőfutás, ami a kormányt és az országot érte, akkor emlékszik a konszolidáció évére, mikor beindult a gazdaság, jöttek az új beruházások, külföldi, belföldi beruházók, munkahelyek születtek, elkezdtünk fejleszteni az ország minden szegletében. Mindenhol fejleszteni kezdtünk. Igen, a megelőző kormány alatt Bács-Kiskun megyében a 119 településből 70 százalékhoz nem jutott uniós támogatás egy eurócentnyi se. Mióta mi kormányozunk, mindenkinek jutott belőle. És nem tagadhatják el, hogy rengeteg fejlesztés volt, bár azt hazudják mindenhol, hogy mi ellopjuk a pénzeket.

Azt is elmondhatjuk, igen, még bólogat is, itt látszik, hogy mennyire nem tudja, melyik országban él. Ott látszik a következő kérdés, hogy amikor Magyarországon beüt a Covid. Ezt miért felejtik el? Én nagyon tudom, hogy mi az a Covid. Tudja, mit okozott az ország költségvetésében? Nem akarok megint kérdezni államtitkár úrtól, mert így nem illik kérdezni, de 10 ezer milliárdban mérhető veszteség ért bennünket. Ki kellett valahogy köhögni, ki kell valahogy fizetni a számlákat. És elfelejti, hogy háború van? Értsük már meg, hogy önök egy másik dimenzióban, valóságban vannak, amire biztos, hogy van fogadókészség meg vásárlóerő a másik oldalról, akik ezt beveszik. De nem vették észre, hogy mit okoz a háború? Önnek nem jött gázszámla? Nem jött villanyszámla? És nem tudja összehasonlítani, hogy mi folyt itt előtte, milyen helyzetből indultunk, és hová jutottunk a háború miatt is? Hát, vegyék már észre, három éve, az utolsó békeév '19 volt, most már negyedik éve lassan gyakorlatilag háborús körülmények között élünk! Nem kell ez miatt senkit megdicsérni, de az önök

szellemi atyja, a volt miniszterelnök, az gyakorlatilag 800-900 milliárd forintnyi hiány miatt, ami akkoriban keletkezett, 2008 őszére, gyakorlatilag bedöntötte az egész országot. Emlékeznek rá? Csak emlékezzenek!

ELNÖK: Kíván még valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)* Megadom a szót Szabó Zsolt képviselő úrnak.

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Gondolkodtam, hogy hozzászóljak-e. Volt már ilyen vita anno a Fogyasztóvédelmi Bizottságban '10-14 között, én akkor az egyik liberális ellenzéki képviselőt meghívtam, hogy megmutatok neki pár dolgot, hogy lássa már, hogy mi hogyan működik. Tehát egyrészt én ott voltam, amikor a magyarországi fémcsomagolóanyag-előállító üzemeket, a vadonatúj gépsorokat darabolták lefelé, mert multinacionális cégek kapták meg, és ma például az élelmiszeripar csomagolóanyagainak a nagy része külföldről származik. Én ott voltam, amikor a nagy multi kereskedelmi cégekkel vérig verejtékezve próbáltunk megegyezni, tárgyalni, mert kapott 100 forint értékű árut, és 50 forintot fizetett ki belőle, tehát magyarul, a haszon nagy része ott maradt náluk.

Az önök kezében volt lehetőség, hogy ezt lerendezzék, nem rendezték le ezt a kérdéskört, és nagyon sok egyéb dolog is elég hátrányosan érintette a magyarországi termelő cégeket.

Nagyon sok logisztikai céget tudok mutatni, ahol nem az a tulajdonos, akit ön mond, nagyon sok élelmiszer-feldolgozót tudok mutatni, ahol nem az a tulajdonos, amit ön mond, és nagyon sok szálláshelyet, turisztikai szálláshelyet tudok mutatni, ahol nem az a tulajdonos, amit ön mond. Ezek szerint olyan törvényeket kellene hozni hátrányos megkülönböztetéssel, hogy adunk támogatást, kivéve ezek a személyek? Ezt hozzuk? Mert akkor visszatérünk egy régi rendszerbe, amit úgy hívtak, hogy diktatúra. És visszatérünk valahová az 50-es évekbe, mert akkor ez így ment, képzelje el! Hogy ő lehetett, ő nem. Ő otthon lakhatott, ő nem. Ez a világ nem világ. Gyakran használják önök azt a disszonális anomáliát – mert nem lehet másképp nevezni -, amikor azt mondják, hogy nem csinálunk semmit, a mostani kormány, nem csinálunk semmit, most is ez hangzik el, nem csinálunk semmit, hogy a kis- és közepes vállalkozások azokból a hátrányos szerződésekből ki tudjanak lépni, és hozzásegítsük őket, ahonnan nem tudnak kilépni, és segítsük abban, hogy az energiaárak normális szinten legyenek. Csak jelzem önnek: az energia ára a második legnagyobb költségtényező az önköltségszámításnál. Nagyon szívesen mutatok önöknek számokat, ha ez úgy nem jön be.

A másik oldalon pedig abban a pillanatban, ha hozunk egy jogszabályt, hogy segítsünk, akkor abban a pillanatban már ez nem jó, és indokok vannak, hogy miért nem jó. Na, most, ha ez sem jó meg az sem jó, akkor hol van a határ? Akkor hogyan kellene csinálni? Én úgy gondolom, hogy most ez az a helyzet, ahol a költségvetés, az ország gazdasági helyzete, az Európai Unió gazdasági helyzete, a gondolkodásmód annyira megdőlt, hogy össze kéne tartani. Nem kritizálni, hogy ezen a településen semmi nem épült. Ja, hogy nem jöttél el megnézni az óvodát, az utakat, nem jöttél el megnézni a vadonatúj védőnői szolgálatot, a vadonatúj hivatalt, hát, mindenki magára vessen, aki ebben nem vesz részt. De ne alkossunk ilyen sztereotípiákat, hogy ez tuti, hogy így rossz, ahogy van.

Nagyon szívesen, még egyszer mondom, logisztikai cégek, termelő cégek, gyártók, feldolgozók, mezőgazdasági vállalkozók nagyon szívesen megmutatjuk ezeket a dolgokat. Elvileg szabadkereskedelem van, szabadvállalkozás van, szabad gazdaság

van, és nagyon nehéz ezt úgy befolyásolni, hogy ez ne legyen az. Meg lehet mondani, hogy 3.60 a kenyér, sokan örülnének neki, csak kérdés, hogy az ország nem menne-e csődbe, mint ahogy már majdnem kétszer csődbe ment. Egyszer a 80-as években, arról is tudok beszélni, nagyon szívesen, és egyszer a 2010 előtti időszak. Én nem mutogatok vissza, a tényeket tudom, mert benne voltam, ott voltam, higgye el, képviselő úr. Úgyhogy az a kérésem, hogy kicsi tisztelettel a 2024. évi költségvetés felé, amit, tudjuk, hogy meg kell oldani. Higgye el, mi is megszavaznánk, hogy mindenkinek adjunk pénzt. Volt már ilyen világnézet, mindenki egyforma és mindenki mindent megkap ajándékba, munka nélkül. Nem hiszek benne, nem hiszek a segélyben. Az elvégzett munkában hiszek. Ha most ennyi van, ebből gazdálkodunk. Fontosabb a nyugdíjak megőrzése, fontosabb a családok támogatása, a gyerekvállalás támogatása, fontosabb a munkahelyek megőrzése. Ez a kis-, közepes szektor, aki most kap energiatámogatást, itt van a magyarországi foglalkoztatás kétharmada, nem a multiknál, a multiktól veszünk el, de a kis-, közepes vállalkozásoknak adunk. Nézze meg a számokat, ezt támasztják alá. Bocsánat, sokat beszéltem. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Semmi gond. Megadom a szót Tasó alelnök úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Államtitkár Úr! Tisztelt Jelenlévők! Csak egy rövid reagálás: aki a közhatalomról így beszél, annak fogalma sincsen a felelősségről. Tehát a közhatalmat gyakorolni komoly emberek tehetik, mindenképpen kell egy választás, ami alapján szóba jöhet, és én nem akarom bántani az ellentáborban lévőket, van közöttük nagyon sok tehetséges politikus, például itt jelen, ebben a teremben is - nem önre gondoltam, alelnök úr -, és a lényeg, ami viszont fontos, hogy nekünk felelősséggel kell minden egyes döntést meghozni, annak a felelősségnek a tudatában, hogy utána a következményekkel is szembe kell néznünk. Eddig is így tettünk. És ha az elmúlt tíz évet talán még látja, mert még annyira nem fiatal, hogy ne lássa, elég komoly fejlődésen ment keresztül Magyarország. Azon túl, hogy még rengeteg tennivaló van, és ez a költségvetés természetesen ezer sebből vérzik, de a lehető legjobb vagy a legkevésbé rossz költségvetés, mert jó költségvetést nem lehet csinálni ebben a helyzetben, ez a helyzet. És ami fontos, hogy mivel felelősséggel jár, mi nem akarjuk, hogy az ellentáborra ez a felelősség ráhulljon, úgyhogy próbáljuk majd a választók bizalmából folytatni ezt a munkát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kíván-e még valaki hozzászólni? Ismét megadom a szót Varga alelnök úrnak.

VARGA FERENC (független), a bizottság alelnöke: Csak nagyon röviden szeretnék hozzászólni, személyeskedni nem fogok, ahogy azt ön tette. Viszont volt egy mondat, amivel egyetérték, végre ezt is megéltük: ez a költségvetés ezer sebből vérzik. Szerintem is.

ELNÖK: Köszönöm. Kíván még valaki hozzászólni? Ismét megadom a szót Szabó Zsolt képviselő úrnak.

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Akkor egy kis közgazdaság, úgy hívják ezeket, hogy alternatív optimum. Ez egy matematikai fogalom, az amerikai hadsereg találta föl 1944-ben, szállítási, logisztika feladatokra. Nagyjából ez annyit jelent, hogy ahhoz,

hogy egy cég, egy ország, egy város, egy település működjön, ahhoz bevételek kellenek. Vagy többletterméket kell eladnom kisebb bevétellel vagy nagyobb bevétellel, és az önköltséget, a költségeket kell racionalizálni. Ha nem felelősen pénzgazdálkodom, akkor ez ott is itt van. Ez a költségvetés nem vérzik ezer sebből, bejön öt forint, öt forint el van osztva. Azon lehet vitatkozni, hogy milyen irányba vannak ezek a pénzek elosztva, de az öt forintnál több nem fog bejönni, ebből kell gazdálkodnunk. Egyébként be tudna jönni még több pénz is, például az építőipar megsegítésére, ha végre az EU lépne. Nem értem, hogy miért nem lép, mi megteszünk mindent, hogy lépjen, de én nem mondtam ilyet, hogy ez a költségvetés több sebből vérzik, mert ez nem igaz. Laci, te mondtad? Bocsánat. Otthon a családban, amikor gondolkodunk, akkor is tudjuk, hogy ennyi a havi bevétel, azt nem léphetjük túl.

Tehát én úgy gondolom, hogy egy picikét rációban jól kellene nézni ezt az egészet és támogatni azt, hogy lépjünk túl ezen a mostani időszakon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ismételten megadom a szót Tasó alelnök úrnak. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Csak egy mondatom lenne, hogy ne egy mondat legyen kiragadva, tehát ezer sebből vérzik, mert nem lehet jobbat csinálni. Tehát, mielőtt még a sajtónak ezt a mondatot küldené tovább, most nem lehet jobb költségvetést csinálni. Ezer sebből vérzik minden költségvetés, mert nincs olyan költségvetés a világban, tehát nem lehet olyat összeállítani, ami egyébként mindenkinek és minden helyzetben megfelelne. Ez így értendő, nem másképpen, ez a költségvetés most a legkevésbé rossz magyarul, mert jót nem lehet csinálni, ilyen tekintetben ez a költségvetés most, amit a legjobban összerakhatott az előterjesztő, ez most így van előterjesztésben az Országgyűlés előtt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászóló? Megadom a szót Lócsei képviselő úrnak.

LÓCSEI LAJOS (Momentum): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, én is úgy készültem, hogy csak végighallgatom az ülést, de muszáj pár mondatban nekem is reagálni. Képviselőtársaim, velem szemben ülők, itt előadják ismét a gazdasági csodát, és én azt szeretném tőlük kérni, hogy kicsi szerénységgel és alázattal beszéljünk az elmúlt 13 évről, mert úgy gondolom, hogy önöknek el kellene kezdeniük önkritikát gyakorolni. Én valóban egyetértek azzal, hogy az elmúlt 12-13 évben valamilyen szinten előre tudtunk haladni. Egymillió új munkahely teremtődött, olcsó munkahely teremtődött, és ezen munkahelyeknek a minőségével már lehetne vitatkozni. Azt gondolom, hogy az elmúlt 12-13 évben Magyarország előtt történelmi lehetőségek álltak, ugyanis az Európai Unióból töméntelen mennyiségű forrás érkezett, és az már más kérdés, hogy ezt mire használták. Azon lehetne vitatkoznunk, hogy érdemes volt-e ennyi stadiont építeni vagy akár a mezőgazdaságba fektetni.

Bányai képviselő úr említette, hogy 2022-ben rég nem látott aszály sújtotta Magyarországot, és a magyar gazdákat ez a történelmi aszály váratlanul érte. Ugyanis a magyar kormány az elmúlt 12-13 évben nem készítette fel őket a környezettudatos gazdálkodásra, nem készítette fel őket arra, hogy egy ilyen aszály ne váratlanul érje őket. Szóval ezen is lehet vitatkozni, hogy fontosabb-e a stadionok alapjaiba önteni a pénzt, vagy akár a mezőgazdaságot megvédeni.

Beszélgettek itt az ársapkákról. Hát, azt láthattuk a történelemből, hogy az ársapkák nem működnek. Képviselő úr, az ársapkák mit okoznak? Inflációt gerjesztenek, hiányt okoznak? Erre a kérdésre még válaszolhat, de ugyanakkor láthattuk azt, hogy a gázpalackokon megszűntek az ársapkák. Ön szerint miért szűntek meg az ársapkák? Hiány keletkezett, vagy a gazdasági szereplők kijátszották az ársapkát. Ön úgy gondolja, hogy az ársapkák miatt az élelmiszeren a kisboltok a veszteséget benyelik? A helyettesítő termékek 40-50-100 százalékkal emelkedtek. A zsír ára 100 százalékkal emelkedett, hogy az étolajra ársapkát tettek. Ha a csirke far-hátra ársapkát teszünk, egy csirke csak csirke far-hátból áll? A belsőségek 80-100 százalékkal emelkedtek. Szóval nincs az a kistermelő, nincs az a kisvállalkozó, aki az ársapkákat benyeli. És nem vagyunk, én sem vagyok gazdasági szakember, de nálam sokkal okosabbak elmondták, hogy mit okoznak az ársapkák. És ennek függvényében önök mégis ezt egy sikerként, egy erényként adják elő. Szerintem a szocialista kormánynek hatalmas hibája volt, és szerintem most is hibája, hogy ragaszkodik az ársapkákhoz, és nem meri kimondani nyíltan a valóságot, hogy az ársapkák nem működnek, mert inflációt és hiányt hoznak létre.

Szóval én azt szeretném önöknek javasolni, hogy egyetértünk abban, hogy valamilyen szinten előre tudtunk menni az elmúlt 12-13 évben, de ugyanakkor, ami az önök narratívája és kommunikációja, az az, hogy egyről a kettőre léptünk, de azt már elfelejtik említeni, hogy léphettünk volna akár háromra vagy négyre is.

Nézzük meg a környező európai uniós országokat, már akár a régiós országokat is! Nézzünk Romániára vagy a szomszédos Ukrajnára! Nálunk jóval 20 százalék fölötti az infláció, Ukrajnában valóban hús-vér áldozatokat szed a háború, ott nem drágult ennyire az élet, pedig ott valóban háború van. Nézzük meg a lengyeleket, szlovákokat, hát leköröztek bennünket, képviselő úr, mind gazdasági téren, minden téren. Egy román pedagógus 30-40 ezer forinttal keres többet, mint egy magyar pedagógus. Romániában egy kilométer autópályát másfél milliárdból építenek, Magyarországon hárommilliárdból. Érdekes összehasonlítás, képviselő úr. Egy kicsi szerénységet... Szerintem az éremnek két oldala van, és én örülnék, ha a fideszes képviselőtársak gyakorolnának azért egy kis önkritikát, mert sok mindenben egyetértünk, de ugyanakkor lehetne vitatkozni olyan alappilléreken, amik szerintem okot adnának nekünk arra, hogy végre valóban felelősségteljesen nézzünk a jövőbe, mert most valóban a jövőnkön van a hangsúly.

A jelen költségvetés, azt mondta Tasó László képviselő úr, hogy nem lehet jobbat csinálni, hát miből gondolja ezt, képviselő úr, hogy nem lehet jobbat csinálni? Ennyire leminősít bennünket? (*Tasó László: Igen.*) Azt gondolja, hogy ... Ez a baj, ezért mondom, hogy egy kicsi szerénységet és önkritikát gyakoroljon, képviselő úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget, hogy harmadszor is szólhatok. Igen, a szerénység egy komoly dolog, azt magamban én is legjobban szeretem, mondta Bástyá elvtárs, tehát egy komoly politikusi felszólítás. De azt azért lássuk már, hogy itt elkezdte nekem mondani Lócsei képviselő úr, hogy milyen munkahelyek azok, olcsó munkahelyek meg nem minőségi. Nem tudom, ne értse félre, nem illik utalni kinek-kinek a származására, nekünk nagyon komoly roma dolgozóink is vannak, és együtt vagyunk velük. Ők 36 fokos melegben is kell hogy dolgozzanak. Egy üzemben, egy gyárban, esetleg klimatizált vagy hűtött helyen lehet, hogy kicsivel

könnyebb, mint a 36 fokos melegben gályázni reggeltől estig. Olcsó munkahelyek? Most megint mutogatok elnök úrra, de nézze el nekem, jelen pillanatban én nem bírnék többet fizetni a melósaimnak, mint amennyit fizetünk, mert nem tudom a piacon megkapni az ellenértékét. Nem a szabályozókkal, a törvényekkel van a baj, hanem a kereskedőink mohóságával, ezért nem tudok adni 1500 forintnál többet óránként az úgynevezett napszámosoknak, akik nélkül nem tudnék egy lépést sem tenni. De az, hogy egy gyárban, én nem voltam gyári munkás, én kertészmérnök vagyok, tehát a földön szereztem a munka iránti, időnként olthatatlan vágyamat, de milyen munkahelyeket szeretnének látni az országban? Bemennek, becsekkolnak, leülnek egy-két kávéra, ebédidőt meghosszabbítják, aztán hazamennek 3-4 óra felé, megkapják a fizetést, és nem kellett dolgozni. Hát volt ilyen, én még emlékszem rá, fiatalabbak tőlem sokkal, én láttam ilyet gyerekkoromban. Lehet, hogy jól működött az, tetszett mindenkinek egyébként, kiszámítható volt abszolút, csak nem volt termelékenység. Egy gyárban, mondjuk, egy külföldi beruházó, legyen ez, mondjuk, európai, nehogy megsértődjön, ha ázsiaiakat elő fogják majd hozni megint, ők nem akarnak termelékenységet Magyarországon? Nem követelnek a pénzükért munkát? De követelnek. És miért jönnek hozzánk? Lehet, hogy mert olcsó a munkaerő, lehet, mert biztos, hogy kell hozzá ez is, hogy azért jönnek ide. Dehát nekünk meg kell munkahely, kell technológia. Tudják, hogy mekkora ugrás volt a magyar ipar számára az az agyontúlt, nyugat-európai vagy a világ más részéről érkező gépgyártó cégek? Nekünk megszűnt, nem vették észre, hogy nem volt Magyarországon gépgyártás? Jönnek itt a lengyel példával. Képviselő úr hol volt 2002-ben a koppenhágai csúcs idején? Hát, tudja, akkor már Medgyessy Péter volt a miniszterelnök, Kovács Lászlóval karöltve tárgyalták le a teljes csatlakozási szerződést. És akkor annyi történt, hogy a lengyelek mondták, hogy nekik ebből a szerződésből nem kell, ők be se lépnek. Felszálltak a repülőre a lengyel elnök meg a csapata, úgy, hogy voltak köztük balosok is. A mieink meg rohantak aláírni. A lengyeleket leszedték a gépről, kaptak évente egy- vagy kétmilliárd euró vidékfejlesztési forrást, amivel nem kell elszámolniuk, szigorúan csak arra költik, amire akarják. 2004. május 1-je, most meg 2023 van, 19-szer szorozzunk be egy- vagy kétmilliárd eurót. A lengyel gazdáknak megengedte az Európai Bizottság, hogy nem 50 százalékos, hanem 80-90 százalékos intenzitású támogatással kezdték fejleszteni a lengyel vidéket és a gazdaságot. Hát azzal tudnék mit kezdeni én is: bankhitel nélkül, az említett, szidott Csányi Sándor nélkül könnyen menne az életünk. Fejlődne a gazdaság, pörögne, leköröznénk fél Európát. Lemásolták kínai módon, ctrl c – ctrlv, kiváló gépeket gyártanak, kiváló eszközöket, fantasztikus technológiákat hoznak be Európába, és leverték az árakat, túltermelést csinálnak minden szektorban. Biztos jó ez, de mi ezt szenvedjük, vidéki termelők, amit a lengyelek csinálnak, de kaptak rá pénzt, mi meg rosszul tárgyaltunk. Ha hiszik, ha nem, vissza kell mutogatni, és ne haragudjon érte, huszon pár évre visszamutogatok, tönkretették a magyar vidék fejlődési lehetőségét. Egészen 2013-14-ig, mikor először kapott értelmezhető mértékű forrást a magyar vidék.

Jön nekem azzal, hogy töméntelen EU-s támogatást kaptunk. De tudja azt, hogy ennek a támogatásnak a 80 százaléka honnét származik? Ezt mi engedték át, fizetjük a tagdíjat, a GDP 1 százalékát, átengedték a harmadik országbeli vámbevételeket 80 százalékban, horror pénzeket kaszálnak rajtunk. Adományként tekintenek rá, mintha az kegyelemkenyér lenne. Nem töméntelen EU-s támogatás volt. 400 ezer nyertes vállalkozáshoz ment el a pénz. Tudom, önök mindig a Mészáros Lőrinc arca van önök előtt. Nem a legszebb ember az országban, de ettől nem kell mindig megijedni tőle, hogy minden pénz hozzá jut. Mert nem igaz, marhaság, bocsánat, így mondom, bár

nem szabad ilyet mondani, butaság. 400 ezer nyertes vállalkozó, uram bocsá', gondolom, alelnök úr és a családja is nyert már támogatást, az én családom is nyert már támogatást. És nem tudom eldugni, mert nekem még a fülembe is belenéztek, hogy hová tettem pénzt, az utolsó szegig megmérték, leszámolták, hány darab gyümölcsfát vettem. Nyugodtan jöjjenek, ellenőrizzenek, küldjék a Telexet vagy a 444.hu-t. Mi tudjuk, hogy ez a hazugságcsomag, amit bedobnak ebbe, hogy töméntelen EU-s támogatás, meg hogy lenyúlják.

Aszály. Erről tudnék mesélni, az 1970-es évek végétől mondják a tudósok, hogy baj lesz, és senki nem mer hozzányúlni az ügryhöz valami oknál fogva. Egyrészt lehet, hogy azért, mert nagyon sokba kerülne, tegyük föl. De azt gondolja, hogy a gazdákat... Gyakorlott pályázónak számítanék, ha abból élnék, csak nem fogyott el az öntözésfejlesztési támogatás négy év alatt. Nem volt sok, 40-50 milliárd volt kiírva, abból nem sok mindent lehetne csinálni, de gondolják el, hogy a magyar termelők nem vették igénybe. És nem azért, mert nem volt fűrt kútjuk vagy élővizesvízforrás-lehetőségük; nem érdekelte őket. És rájuk rúgta a valóság az ajtót. Én attól szomorúbb képet nem láttam még agrárminiszterrel, mikor Kondoroson tavaly állt a térdig érő napraforgótáblában a miniszter úr, Nagy István. Az a legszörnyűbb kép, amit egy agrárminiszterről lehet látni. Az ország egyik legjobb adottságú termőterületén nem volt víz. És tudja, miért érdekes ez a vízkérdés? 1801-ben eltömedékelték a Maros oldalágát, ami egészen Nagyszénás, Orosháza, Kondorosig bevitte volna a Maros vizét. Több mint 200 éve történt, most teljesen kiszáradt Békés megye. Nem a Körösök völgye táplálja vízzel azt a megyét, én azt hittem korábban egyébként. És régi bűnnek hosszú az árnyéka, az a csap most már másik ország kezében van, az nem ad nekünk vizet.

És az aszályval kapcsolatban gondolja el, most itt még szakértősködik is képviselő úr, aszálykérdésben, lelke rajta, nem néztem meg, hogy egyáltalán mi a végzettsége, ne haragudjon. (*Lócsei Lajos: Agrármérnök.*) Agrármérnök, akkor meg pláne, akkor meg nagyon nem értem, miért kapott bele ebbe a témába. Bács-Kiskun megyében a Homokhátságon tavaly 9 milliárd köbméternyi víz nem esett le, ez a Balaton vízmennyiségének a négyszerese. Ennyi csapadék hiányzott. Na most, ha ön azzal eteti a gazdákat, hogy ezt meg lehet oldani egész megyére vagy régióra vonatkoztatva öntözéssel, akkor nem tudja, miről beszél.

A vízpótlásprogramról annyit kell tudni, hogy az Európai Unió nem támogatja. Ugye, most fejlesztési biztosként is segítenem a megyéinket, kihúzták, szigorúan csak maximum ökológiai vízpótlást engednek, az újraindítási alapból egy kanyi vasat nem fogunk kapni ilyen célokra. Nem hogy öntözni lehessen, még az ökológiára sem fogunk kapni. Tehát a jó barátunk, a tulajdonosunk lényegében az országban, részben az Európai Unió, úgy látszik, mert megmond mindent, ezt nem támogatják. Ha agrármérnök, tudja, mibe kerül egy öntözésfejlesztési program. Úgyhogy az aszály, hogy nem voltak felkészülve a gazdák, szerintem, akinek földje van, az tudja, hogy az aszályra készülnie kell. Itt a kormány bármit tehetett volna, adott támogatást, nem kellett, elkezdtek megépíteni sok helyen, ahol vannak még lehetőségek, a visszaduzzasztását a vizeknek. Nem használják a vizeket, összevesznek rajta, hogy kinek engedjék ki, kinek ne engedjék, fel van darabolva a földszerkezet Békés megyében is, a lineárok 3-4 tulajdonos kezében vannak, lehetetlen kezelni, és ez nem a kormány felelőssége. Szóval az aszályval szerintem óvatosabban.

Az ársapkákat nem tartjuk sikernek, képviselő úr. Kényszernek tartjuk, bármilyen furcsa, nem mentünk föl a Karmelitába örömtüzeket gyújtani a teraszra, nem süttöztünk csirke far-hátat sem együtt a miniszterelnök úrral ennek örömére, egyszerűen arról van szó, hogy kényszerhelyzet van. A legszegényebb embereknek az a

csirke far-hát valószínűleg szükséges étel. Én alig eszek húst, tehát nem nagyon tudom megmondani önnek, hogy most éppen hogy áll a csirke far-hát és a többi termék ára, nem nagyon eszek tényleg, bár nem hiszik el rólam, másképp nézek ki, de nem szabadna illet ennem. A lényeg, hogy az ársapka egy kényszer szülte döntés volt. Hogy bevált-e, nem vált be? Persze, azt kell mondani, hogy nem vált be. De milyen jó volt 480 forintért tankolni az üzemanyagot, nem? És hogy tapsoltak, mikor a MOL bezsarolta a kormányt, és kénytelenek voltunk eltörölni. Örültek neki. Most mennyi az üzemanyag? 550-570-580, és olcsóbb Romániában, felháborító, olcsóbb Romániában ugyanolyan MOL-kútnál, mint a magyarországin. Igaz, az adótartalom miatt valószínűleg. És jönnek azzal, hogy Romániában milyen marha jó a helyzet, hát menjen ki, próbálja ki. Éljen ott, kérdezze meg a magyarokat, akiknek értjük a nyelvét, hogy mennyivel jobb ott, mint Magyarországon. És amikor itt volt jobb, akkor nem mondták, hogy jobb Magyarországon. Tehát ez a lehessen mondani, hogy milyen rossz nektek, magyaroknak, ez a borzalmas ország, ez egy rettenetes diktatúra, bezzeg Romániában milyen marha jó lenni. Hát, biztos igaza van, úgyhogy a szerénységre szerintem mind a ketten rászorulunk, képviselő úr, elismerem, hogy ez nagyon fontos erénye egy képviselőnek meg politikusnak, hogy legyen szerény. *(Tasó László: Így van!)* Az leszek, ígérem. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki hozzászólni? Ha nem, akkor íratlan szabálynak megfelelően magamhoz ragadom a szót, és utólagosan bevallom, hogy szándékosan hagytam ennyire terjengősre ennek a részletes vitának a kereteit. Egyrészt a látszatát is kerülni szeretném most is és a későbbiekben is annak, hogy bárkik iránt elfogult lennék akár negatív, akár pozitív előjellel. Nyugodtan mondja el mindenki a véleményét, ami a szívét nyomja, szerintem ennek ilyenkor itt van a helye. Ugyanakkor az az érdekes, politikátörténetileg különleges pillanat következik be, hogy egy, a jelenlegi kormánypártoktól jobbra álló, nemzeti vagy jobboldali radikális képviselőnek kell a kiegyensúlyozó szerepet betöltenie. Ugyanis azért itt igazságok, részigazságok, féligazságok hangzottak el, ugye, mindenki a másikon keresi a felelőst, az elmúlt 33 év kölcsönös egymásra mutogatása itt újult erővel jelent meg a mai bizottsági ülésen. Képtelenség valamennyi részre reagálni, véletlenül sem szeretném ilyen értelemben túlfeszíteni pont én ennek a vitának a kereteit, azzal együtt, hogy helyenként, talán nem is annyira ritkán, nem is csak a 2024. évi központi költségvetésről volt szó, hanem belekaptunk itt a 2020-21-22. évi zárszámadásba, sőt, visszamentünk adott esetben húsz évet is az időben, de ezt sem tartom hibának.

Nos, munkahelyteremtés. Ha jól tudom, és ezt most a kormánypárti képviselőknek címezem, ha jól tudom, azért ebbe legalábbis korábban, beleszámolták a közmunkát és a külföldön dolgozókat is. Tehát azért nem feltétlenül minden csak a jelenleg regnáló vagy a korábban regnált kormány, különböző összetételű Orbán-kormányoknak az érdeme. A közmunka talán egyre kevésbé értelmezhető most már, egyre kevésbé van jelen, szerintem egyébként ez üdvözítő. Ugyanakkor az, hogy milyen munkaerőhiány lépett fel, azt egy ma reggeli, nagyon friss élménnyel hadd támasszam alá, egyben megkongatnám a vészharangokat: saját ügyeim intézése közben egy V. kerületi bankfiókba tévedtem be ma reggel, az ország kellős közepén, az ország szívében. Úgy tudtam, hogy 8 órakor nyitnak, én 8 óra 30 körül értem oda, és ilyen szellemfiók benyomása alakult ki bennem, nem láttam egy teremtett lelket sem. A lényeg, hogy körülbelül 8-10 ügyintézővel működtethető fiókban – beszélgettem egy kicsit az egyik jelen lévő hölgygel – három főállású alkalmazott van, az összes többi státuszt nem tudják betölteni, mert nincs kivel. És ez nem az ország keleti szegletében

vagy a Dél-Dunántúlon vagy a Dél-Alföldön vagy Nógrád megyében jelentkezik valahol, hanem az V. kerületben, az ország kellős közepén, ahol, feltételezem, jóval, akár a nemzetgazdasági bruttó vagy nettó átlagkereset fölötti fizetés biztosított. És nem egy kifejezetten nagy magyar bankról beszélek. Tehát, ha itt ekkora a probléma és ekkora a munkaerőhiány, akkor ne abban bízunk már, hogy oda is majd bejönnek pakisztániak, bangladesiek, indiaiak, meg én nem tudom, honnan érkezett jövevények. Azzal együtt, hogy igen, a munkahelyek... de normális munkabéreket is kellene tenni.

En elhiszem, hogy nem lehet mindent egy csapásra megoldani, meg ugye, Rómát sem egy hét alatt építették, de azért a nemzetgazdasági nettó átlagkereset szerintem még mindig rendkívül alacsony, és akár jövedelmi mutatókban, akár a sokat hivatkozott mezőgazdasági problémák kapcsán vagy az élelmiszer-infláció kapcsán azért, ha megnézzük a Magyarországhoz hasonló lélekszámú, hasonló területű Csehországot, akkor azt látjuk, hogy sokkal kedvezőbb mutatókat tudhatnak magukénak, vagy mondhatnak el magukról. A 44 százalékos élelmiszerár-infláció, nem tudom egyébként, hogy hogy számolják, nekem a szubjektív érzetem, ami persze közgazdaságilag semmit nem jelent, ettől sokkal magasabb, tehát ettől sokkal rosszabb ez a helyzet. Én magam tudatosan, amikor csak tudok, megyek vásárolni, pont azért, hogy figyeljem az emberek reakcióit, hogy közvetlen tapasztalatokat szerezzek. Sok esetben azt látom, tisztelt képviselőtársak, hogy inkább szorzószámokban kell mérni az élelmiszerár-emelkedés mértékét. Ennek jó része egyébként részben lélektani hatások által is generált profithúzza vagy profitorientált infláció, hogy egy MNB-alelnöki kifejezést kölcsönöznek. Ez igaz szerintem az építőanyagárakra meg az élelmiszerárakra is. A féktelen mohóságon kívül, a kereskedelem féktelen mohóságán kívül a világon semmilyen közgazdasági tényező ezt nem indokolja.

Az persze régi vita, örülök, hogy egyetértünk, régi vita, hogy az áfacsökkentés önmagában csökkentheti-e az árakat, vagy benyelik a kereskedők, és lényegében alacsonyabb adó mellett is ugyanott maradnak az árak, vagy tovább emelkednek, de hogy valamilyen monitoringintézkedésekkel vagy akár egyébként annak a megkezdésével, hogy lehetőleg az élelmiszer-alapanyagokból itt csináljunk hazai feldolgozóipart, ne vigyük külföldre, aztán, amit ott feldolgoznak nekünk, méregdrágán visszahozzák és annak is csak a silány minőségű részét... Ezt nem csak azért mondom, mert a Mi Hazánk-nak egy elméleti alapvetése a Virradat programunkban szerepel, hanem azért, mert az itt megtermelt nyersanyag, legyen az zöldség, gyümölcs, húsféle vagy bármi, az lehetőleg itt kerüljön feldolgozásra magyar tulajdonú, kifejezetten magyar tulajdonú feldolgozóipari üzemegységekben.

Nem akarok összevissza csapongani, de ha már itt a vízkérdésnél tartunk, azért abban is van igazság, hogy 13 év alatt akár nemzeti költségvetési forrásból egy ilyen nemzetbiztonsági fontosságú kérdésben is, nem azt állítva, hogy meg lehetett volna csinálni egy több évtizedes fejlesztési programot, de el lehetett volna kezdeni, talán már láthatóak lennének az első jelei. Ez elvárható lenne, egy folyamatosan kétharmaddal kormányzó jobbközép kormánytól. Ha nincs uniós forrás, akkor is áldozni erre annak érdekében, hogy valahogy a vízgazdálkodással legalábbis annyi víz ne menjen ki az országból, mint amennyi jelenleg kimegy, ne legyen ez a borzasztó pazarlás. Nem állítom, hogy országos kérdéseket megoldott volna, de hogy néhány megyében jobb lenne a helyzet, az biztos. Mert az is igaz, hogy egyénileg, a családi gazdaságok szintjén megfizethetetlen most már. Teljesen reménytelen, aki most akar hozzákezdeni, az biztos, hogy bele fog bukni anyagilag, majd, mikor meglátja a végösszegét, még az élettől is elmegy, nemcsak a termeléstől a kedve. Azzal együtt, hogy nagyon megtisztelő, hogy Bányai képviselő úr itt többször a családi gazdaságunkra hivatkozott,

nem akarok sem édesapám, sem az öcsém tollaival ékeskedni, sajnos nekem már kevés időm van erre, így leginkább a tőlük származó közvetett vagy kevésbé közvetlen, de azért elég friss benyomásokot tudom mondani. Azért lenne mit javítani. Mint ahogy egyébként a különböző, akár egyébként erdészeti potenciált megőrző támogatások vagy egyéb uniós kialakítási rendjét is érdemes lenne újratárgyalni, mert azért az mégis csak nonszensz, ami szerintem nem erdészeti jogcímeznél is így van, hogy mondjuk, egy adott aszálykárt két év múlva fizetnek ki. Tehát egy adott évben bekövetkező aszálykárt, ami 2021-ben bekövetkezett aszálykár, azt 2023. június 30-ig fizetnék ki. És ez nem a magyar hatóságok hibája, anélkül, hogy fogadatlan prókátoruk lennének. Az uniós eljárási rend ennyire életszerűtlenül gondolkodik, tehát legkésőbb a következő évben, amikor az aszályt követő évben el kell végezni a szükséges műveleteket, anyag- és munkaköltségekkel együtt, akkor oda kellene adni azt a pénzt, nem majd a még plusz egy rá következő évben. Tehát ez, valószínű uniós programozási hiba. Ilyen az, amikor olyanok ülnek döntéshozó székben, akik életükben nem láttak még se gyümölcsöskertet, se erdőt, se zöldségtermelést, se semmit, csak egy életszerűtlen gondolkodás egy elefántcsonttorony mélyén.

Aztán azért abban megegyezhetünk, hogy rengeteg elszalasztott lehetőség, vagy inkább azt mondom, hogy a helytelen fontossági sorrendek felállításának időszaka volt sokszor ez az elmúlt 13 esztendő. Mint ahogy azért azt sem lehet mondani, hogy teljesen forrás nélkül volt a kormányzat, és azért tettek vagy csináltak meredek húzásokat. Tehát, ha csak a 3000 milliárd forintos magánnyugdíjpénztári vagyonszintje szinte egyik napról a másikra történő, gyakorlatilag eltüntetésére gondolunk, még ha államadósság-törlesztésre is ment, azért az mégis csak inkorrekt volt. Minthogy azóta sem teljesítették azt a kötelezettséget, hogy egyéni számlán lehetne vezetni... Tehát mindenkinek lenne egy egyéni számlája, ahol nyomon tudná követni az úgymond nyugdíj-megtakarításait vagy nyugdíj célú befizetéseit, azóta is ez egy füstbe ment terv, biztos, hogy nem is lesz ebből semmi.

Mint ahogy az is tagadhatatlan, hogy Mészárossal vagy Mészáros nélkül, de azért létrejött egy nemzeti tőkésosztály, aminek bizonyos pontig lehetne érteni egyébként a lényegét. Ennek most a részleteibe nem mennék bele, viszont az talán a legnagyobb hibája ezen gazdaság-szervezésnek – ezt nagyon sokszor elmondtam, szerintem még el is fogom mondani -, és ez egyébként nem feltétlenül csak a jogszabályok szintjén vagy a törvények szintjén jelenik meg, hanem, mondjuk, a pályázati források célba juttatása szintjén, hogy nagyon sokszor úgy fogalmazzák meg a pályázati kiírásokat, hogy nemhogy a kis-, közepes, hanem a mikro szintű vállalkozók közül, a mikrovállalkozók közül sokan eleve esélytelenné válnak. Tehát egyszerűen nem tudnak megfelelni jogosultsági feltételeknek, esélyük sem nyílik arra, hogy értelmezhető mennyiségű, a saját gazdálkodásukban már segítséget jelentő mennyiségű pénzekért lobbizzanak, mert ezeket a pénzeket azért mégis csak mindig kvázi, kimondva, kimondatlanul pántlikás pénzként odaterelik néhány nagyobb, mondjuk, nevezzük így, közepes vagy esetleg nagyvállalkozáshoz vagy nagyvállalkozóhoz.

Ha egyébként, visszatérve itt az élelmiszer- és építőanyag-inflációra, amelyet most úgy tűnik, hogy a kormány talán részben az áfabevételek miatt is elengedett, azért azok mindenképpen jól jönnek, valljuk be, a plusz áfabevételek, de úgy tűnik, hogy a kormány a természetes szelekcióra bízva vagy a tehetetlenségi nyomatokra, vagy nem is tudom, milyen kifejezést használják. Tehát majd a kereslet visszaesése vagy jelentős visszaesése megoldja. Ha azt tapasztalják a kereskedők, hogy adott termékek iránt a kereslet jelentősen lecsökken, magyarul nem veszik már meg az emberek, mert azt a gusztustalan árat már nem hajlandóak kifizetni, akkor majd a kereskedők észreveszik

magukat, és visszacsökkentik az árakat egy megfizethetőbb szintre. Hát azért ilyen értelemben, főleg egy kétharmados felhatalmazással, sőt időnként a rendeleti lehetőségekkel élve gyakorlatilag egy teljes, totális felhatalmazás azért talán mégis csak valahogy, tőlünk okosabb gazdasági szakemberek, legalább részlegesen tudnának hatni az infláció további emelkedésének megakadályozása érdekében.

Tehát, ha oly sok mindenben leleményes a kormányzat, leleményesek a kormány környékén dolgozó tanácsadók, jogászok és közgazdászok, leginkább akkor, amikor szűk kormányzati érdekcsoportok érdekeinek védelméről van szó, például különadóval kevésbé sújtják ezeket a területeket, tehát az a pöröly mindig elkerül bizonyos közismert, nehézsúlyú szereplőket, ha ebben óriási a jogászi, közgazdasági, politikai és tanácsadói leleményesség, akkor talán leleményesek lehetnének a valóban gusztustalanul hiénamódra garázdálkodó, hiénatempót diktáló kereskedők kapcsán.

Mert az viszont tényleg úgy van, ahogy Bányai képviselő úr elmondta, én próbálok tényleg kicsit lehet balra is ütve, jobbra is ütve vagy bal és jobb oldal irányába is kritizálva próbálok egy igazságos véleményt megfogalmazni, hogy a magyar őstermelői, családi gazdálkodók, a mezőgazdasági őstermelők, az őstermelői családi gazdasági társaságoknak a verejtékes munkájának a szó szerinti gyümölcsét vagy éppen zöldségét a kereskedők fölözik le. Tehát, ahogy nagyapám annak idején mondta nekem, egyre ritkábban lesz zsíros a szánk széle attól, amit nagyon kemény munkával, nagy kockázatvállalással sikerül előállítani. De azért abban, ha már itt szóba került Csányi Sándor neve, tehát mielőtt még krokodilkönnyeket hullajtanánk, vagy a legkisebb mértékben is megvédenénk, egy percig sem kell félteni Csányi urat, mindenfajta személyeskedés nélkül, a kelleténél jóval nagyobbra nőtt ő már ebben az országban. Nézzék már meg az inputanyagárakat, mondjuk, vegyszerek és műtrágyaárak kapcsán, és érdemes lenne megnézni, én épp a múlt hét pénteken állítottam össze egy kisebb jelentést vagy összefoglalót, hogy mondjuk, ugyanaz a termék, nemcsak hatóanyagra, megnevezésre, típusra, a legnagyobb lengyel forgalmazónál mennyibe kerül, és mondjuk az Agrokernél mennyibe kerül, legalább kétszeres eltérés van, legalább kétszer drágább, legalább kétszer többet fizet a magyar gazda a lengyelhez képest. Azzal együtt, hogy a lengyelek, ez tényleg úgy van, Lócsei képviselő úr, ahogy Bányai Gábor elmondta, a lengyelek tökösek voltak a csatlakozási tárgyalásoknál. Nem hódoltak be, nem azt nézték az ajtón kifelé menet is, hogy kopogtassanak, hanem megvédték a saját jól megfontolt érdekeiket, ők húszéves távlatokban tudtak előre gondolkodni, és azért tudnak lemenni árban, mert jóval több támogatás birtokában jóval alacsonyabb árat is elbírnak. És a magyar-lengyel barátság pont az almatermesztés kapcsán döcögős. Tehát ott azért ritkán vannak ilyen magyar-lengyel almatermelő családi gazdasági összejövetelek meg családi napok meg zsúrok, mert az érdekeink, finoman szólva sem egy irányba mutatnak. Ezt a lengyelek tényleg sokkal ügyesebben megcsinálták azzal együtt, hogy valószínűleg egyébként sokszor a kereskedelemmel is bevállalásabbak, mert az én nem hivatalos információm szerint még békeidőben, de már akkor, amikor az oroszokat javában sújtották a szankciók, tehát elvileg senki nem kereskedhetett velük, a fehérorosz útvonalakon keresztül vittek ki bőven zöldséget és gyümölcsöt az oroszokhoz jóval több, akár fehér, akár fekete pénz jellegű bevételre tettek szert. *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Most is.)* Hát akkor... Mert ugye, azért ott a pénzügyi érdekek rendkívül mód hamar egymásra találhatnak.

Én 7-8 évvel ezelőtt tárgyaltam teljesen privát módon, abszolút nem volt köze hozzá a politikának, egy orosz vállalkozóval, aki alig várja, hogy magyar almát, szilvát, meggyet meg különböző zöldségeket vigyen. Saját bevallása szerint, remélem, jól

mondom a számot, húszezer tonnát gond nélkül el tudna vinni Jekatyerinburgba. Képzeld el, milyen, és azt mondja, kis-, közepesnek számít, és sokkal, már akkor a magyar felvásárlási áraktól sokkal tisztességesebbeket tudna fizetni. És az az alapvető probléma, ezt kell megérteni a baloldalnak is, hogy értem én, innen nemzeti radikális szemszögből, de most ilyen értelemben közéről, értem én, hogy a baloldalnak, akinek nem inge, ne vegye magára, nyilván, most az az egyetlen logikája, hogy kiéhezteti a várban lévőket, és legalább a jövő évi önkormányzati választásokig egy forint ne érkezzon annak érdekében, hogy a Fidesz minél több helyen megbukjon. Ha önkormányzati szinten sikerül őket a baloldalon megborítani, majd akkor hátha sikerül a nagypolitika vagy az országos politika szintjén, az országgyűlési választások szintjén.

Nem tudom, mi lesz a kormányának a válasza erre, hogy akkor a legalább 800 milliárd forint befizetést vajon Magyarország magára nézve kötelezőnek tartja-e, ha egyébként ez megint csak egy egyoldalú kötelezettség, akkor végig kell gondolni, hogy ezt érdemes-e megtenni. Ha én döntenék, most azt mondanám, hogy inkább ne, mert akkor mégis nekünk is maradjon valami, pártszínektől függetlenül. Igen ám, de ha erre az Uniónak az lesz a válasza, hogy akkor az agrárjogcímeket is befagyasztja...? Tudomásom szerint ezek eddig érkeznek, tehát mielőtt még bárki félreértene, nem akarok pánikot kelteni, csak ott tart a történet, képviselő úr vagy tisztelt képviselőtársam, hogy az agrárpénzek sem fognak érkezni, ilyen felvásárlási árak mellett le fognak padlózni a magyar gazdák. Az még valószínűleg Csányi Sándornak is fájni fog. A kis családi gazdaságok pedig teljesen tönkre fognak menni, és ez láncreakció-szerűen fog bedönteni mindent, mert odahaza, akár a Dél-Alföldön, akár nálunk, ott Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, főleg a mi szatmári térségünkben, a román határ közvetlen közelében sokszor az egyetlen munkaadók a gazdák. Ott nincsenek nagy multik, összeszerelő üzemek, és ha a gazdák nem tudnak munkát adni, akkor vége a dalnak, akkor visszajön a közmunka időszaka meg a bűnözés elszaporodik.

Mert az a helyzet, és az a tragédia, közös baloldali meg Fidesz-KDNP-s felelősséggel együtt is meg uniós felelősséggel együtt is, hogy a magyar gazdák szívüket, lelküket, mindegy, hogy állattartás vagy almatermesztés, szívüket, lelküket beleteszik ebbe az elképesztő röghöz kötöttséget jelentő hivatásba, komoly szellemi, nemcsak fizikai munkát, komoly szellemi munkát is végeznek, és legjobb tudásuk, legkomolyabb munkavégzésük – sokszor napi 14-16 óra munkavégzésük – ellenére az uniós támogatások lélegeztetőgépén kénytelenek küszködni. Mert a leginkább a gyalázatos felvásárlási árak miatt, ha az uniós támogatás, az agrárjogcímek feliratú vezetéket kihúzzuk a konnektorból, akkor rövid időn belül padlót fog mindenki. Annak ellenére, hogy kiválóan dolgoznak, jók is az adottságaink, főleg a talajtani adottságaink, nyugodtan össze merjük hasonlítani, mondjuk, bármelyik nyugat-európai ország termelője által megtermelt gyümölcscsel vagy zöldséggel azokat – és adott esetben sokkal egészségesebbeket -, amelyeket mi előállítunk, csak mi kevésbé vagyunk versenyképesek. Az, hogy a Nyugattal szemben miért, abba most ne menjünk bele, de még akár a lengyelekhez képest is.

Tehát rendkívül veszélyes játékot játszik a baloldal, amikor a várban lévők kiéheztetését tartja elsődleges célnak, mondjuk, rövid és középtávú politikai megfontolásokból, mert a fürdővízzel együtt nemcsak a gyerek, hanem mindenki kiönthetővé válik. Annak pedig felfoghatatlan mértékű extrém hiperinfláció – nem tudom, van-e ilyen fogalom a közgazdaságtanban – lehet a következménye, ha ne adj isten, egy ilyen forgatókönyv bejön. Ugye, a kanóc környékén a gyufával játszani, az nem feltétlenül egy kifizetődő dolog még akkor is, ha tudom, hogy nem ön ennek az

első számú felelőse vagy a kiagyalója, azokat máshol kell keresni. Tehát ez egy jóval összetettebb, jóval bonyolultabb, nem egy ilyen csak fekete, csak fehér történet. Azzal együtt, hogy én személy szerint azt is elvárnám a kormányzattól, hogy főleg ezekben a nehéz időkben, maradjunk akkor a kulcskérdésnél, az agráriumnál, sokkal inkább, és mindenfajta részrehajlás nélkül mondom ezt megint, sokkal inkább a kis családi gazdaságok irányába áramoltasson forrásokat, mert a felhizlalt nagytőkések egy jó darabig azokkal a tartalékokkal, amelyeket felhalmoztak az elmúlt tíz évben, köszönik szépen, de kibírják.

Én értem azt is, hogy olyan hiénát még nem teremtett a Jóisten, amelyiknek valaha is tele lenne a bendője, de vegyék tudomásul, hogy most ilyen nehéz idők jönnek, és az nekik sem lesz jó, ha ez a legsötétebb forгатókönyv, ne adj isten, megvalósul.

Nem folytatom, tisztelt képviselőtársaim, mert a végén nagyon befanatizálom magam, és olyat mondok, amelyet még talán utána én magam is megbánok. Ezek csak ilyen ízelítők vagy ilyen gondolatföredékek voltak azzal kapcsolatban, hogy, ugye, két olyan politikai oldal csatározott itt ma délelőtt is, akiknek bőven volt ideje, illetőleg van ideje, meg volt is ideje bemutatni, hogy mire képesek meg akár milyen mezőgazdaságot, milyen környéket tudnak csinálni, teremteni. Minden oldalról azért voltak lehetőségek meg a mérhetetlen önzés – tisztelet a kivételnek – rátelepedett erre, még hogyha részben érthető logikából is, de ezeken a szekértábor-logikákon meg a politikai zsákmányszerzésen az atya úristennek nem sikerül túllépnünk, úgy látom, hogy ez még várat magára. Mindenesetre én most itt befejezem, és kérdezném helyettes államtitkár urat, hogy a rengeteg elhangzott kijelentésre kíván-e reagálni.

DR. BERCIK ÁBEL helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen. Érdemben meg hosszan semmiképpen nem, mindenképpen javasolom az elfogadását a 2024. évi központi költségvetésitörvény-javaslatnak. Visszautalva Tasó képviselő úrra is, ez most a lehető, szakmailag is úgy gondolom, úgy látja a kormány, úgy látom én is, hogy a lehető legjobb, amit el lehetett érni. Utalnék arra, hogy a gazdasági növekedés ösztönzése igen-igen fontos a kormányzat számára. 2021-ben ezért is rekordmértékű, több mint 7 százalékos gazdasági növekedést tapasztalhattunk, tavaly is bőven az uniós átlag fölött, 4,6 százalékkal nőtt a GDP, és idén is minden esélyünk megvan rá, hogy pozitív gazdasági növekedést érvünk el, és jövőre pedig visszatérjünk a 4 százalék körüli pályára. Ez az az alapvető célkitűzés, amely a költségvetést meghatározza az infláció letörése mellett, amelynél jövőre már 6 százalékos értékkel számolunk. Az előző évek gyakorlata is bebizonyította, hogy a gazdasági szereplők számítanak arra, hogy az Országgyűlés még a tavaszi ülészakán elfogadja a költségvetést, és ebben kéri a kormány az országgyűlési képviselők támogatását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen helyettes államtitkár úr válaszát. Most a bizottságnak döntenie kell a határozati hárszabályi rendelkezésekben való megfelelésről. Kérem, szavazzanak. Ki ért egyet a megfeleléssel? *(Szavazás.)* 7 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 2 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Nincs jelentkező.)* Akkor megállapítom, hogy a bizottság 7 igen szavazattal, 2 nem szavazat ellenében a bizottság elfogadta azt, hogy megfelel a határozati hárszabályi rendelkezéseknek a javaslat.

Most pedig megnyitom a részletes második szakaszát. Tájékoztatom önöket, hogy a költségvetésitörvény-javaslatához a bizottsághoz címezve egy képviselői módosító javaslat érkezett, így áttérünk a háttéranyag megvitatására, amelyet a

bizottság tagjainak már kiosztottunk. A háttéranyag egymással összefüggő 51. és 811. pontjairól kell döntenünk. Miután a javaslat benyújtója nincs jelen, ezért a kormányt kérdezem, mi az álláspontja a háttéranyag ezen pontjáról, valamint tárca- vagy kormányálláspontot képviselnek-e.

DR. BERCEZIK ÁBEL helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen. Egyelőre tárcaálláspontot képviselek, mert a holnapi kormányülés tárgyalja majd a módosító indítványokkal kapcsolatos álláspontot. A tárca nem támogatja a benyújtott módosító indítványt.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e bárki részéről hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Mivel hozzászólást nem látok, ezért azt kérdezem képviselőtársaimtól, hogy támogatják-e a háttéranyag egymással összefüggő 51. és 811. pontjait. Ki támogatja? *(Nincs jelentkező.)* Ki van ellene? *(Nincs jelentkező.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 9.

Megállapítom, hogy igen szavazat, ellenszavazat nélkül, 9 tartózkodással a bizottság nem fogadta el ezeket az egymással összefüggő pontokat.

Most a határozati házsabály 45. §-ának megfelelően a részletes vita lezárásáról kell döntenünk. Ki támogatja a részletes vita lezárását? *(Szavazás.)* 9. Megállapítom, hogy a bizottság egybehangzóan 9 igen szavazattal támogatja a részletes vita lezárását.

Döntenünk kell továbbá a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról és benyújtásáról is. Kérem, szavazzanak! Ki támogatja a részletes vitáról szóló jelentés elfogadását és benyújtását? *(Szavazás.)* 6. Ki van ellene? 1 nem szavazat. És ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2. Megállapítom, hogy a bizottság 6 igen szavazattal, 2 tartózkodás és 1 nem szavazat ellenében a részletes vitáról szóló bizottsági jelentés benyújtásáról döntött. Köszönöm szépen helyettes államtitkár úrnak és vezető kormányfőtanácsos úrnak.

Még lesz egy egyebek napirendi pont, de az villámgyors. További jó munkát és jó egészséget kívánok. *(A Pénzügyminisztérium munkatársai távoznak az ülésteremből.)*

Egyebek

A legnépszerűbb napirendi pontunk, az egyebek napirendi pont keretében szeretném kérdezni, hogy van-e bárkinek közérdekű javaslata, észrevétele, véleménye. *(Tasó László: Egy mondat lehet-e?)* Tessék parancsolni!

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak egy mondat, még a költségvetéssel összefüggésben. Tehát a költségvetés minden alkalommal a kormányzó karakterét mutatja meg, hogy mit akarnak, mi a szándéka. Tehát szándékokból áll, és azt először egy ellenoldalban lévő politikustól hallottam, ő azt mondta: egy költségvetés nem számok, hanem szándékoknak a kérdése és csomagja. És ebben igaza van, a mi szándékunk az, hogy az inflációt 6 százalék környékére szorítsuk vissza, támogassuk a családokat, a rezsivédelmet megvédjük. Ezt a mondatot egyébként Gyurcsány Ferenc mondta. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Rátértünk most a részletes vita első szakaszának folytatására. *(Derűtség.)* A második napirendi pont keretében már nem tudok lehetőséget biztosítani, nem tudjuk újraindítani az első napirendi pontot, de én is rengeteg dolgot kifelejtettem abból, ami a vita során inspirációként felgyülemlt bennem. De én például egyébként már évről évre, és egyébként azért szavaztam nemmel, ha már itt tartunk, mert borzasztó időelöttinek, korainak tartom ennek a javaslatnak a

benyújtását. Tehát egy októberi határidő még bőven biztosított volna lehetőséget egy megalapozottabb, már talán a harmadiknegyedévi számok ismeretében benyújtandó javaslatra. Úgy látszik, hogy ez egy ilyen helytelen szokás, ami kialakul, így meg szerintem nem lehet még egy önkormányzati költségvetést, egy kis falu költségvetését sem tervezni, nem hogy egy 10 milliós ország költségvetését.

Az ülés berekesztése

Amennyiben viszont közérdekű bejelentés, vélemény, észrevétel nincs, úgy mindenkinek megköszönöm az ülészak eredményes és sokszor tényleg inspiráló munkáját. Jelen tudásunk szerint ez volt az utolsó bizottsági ülésünk ebben az ülészakban, úgyhogy, ha nem találkozónánk, akkor mindenkinek kellemes nyaralást, jó pihenést kívánok és kiváló korai szüreti munkákat.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 13 perc)

Dr. Apáti István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia